1870. II. évfolyam. 143. szám. Kedd, julius 26.

Előfizetési árak:
Helyben és postán küldve:
Egy évre 10 frt. Félévre 5 frt.
Három hóra 2 frt 50 kr.
Egyes szám 10 kr.
☞ Előfizetési pénz s minden közlemény: Főpiacz Vecsey-ház földszint a szerkesztőséghez bérmentve küldendők. ☜
Hirdetési dij:
5 hasábos petit sorért 5 kr.

DEBRECZEN.

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.
Megjelen hetenkint ötször, hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön, szombaton.

Nyilttéren megjelenő közlemény 5 hasábos sora 15 kr.
Nagyobb terjedelmű, mint szinte több izbeli hirdetések alku szerint a legolcsóbb árért.
Bélyegdij: Minden beigtatásért külön 30 kr.
Előfizethetni helyben: Telegdi K. Lajos és Csáthy Károly könyvkereskedésében s a szerkesztőségnél. — Egyébütt a postahivatalok utján.

Hiába szépiti a dolgot. . . .

=) Tegnapi számunkban egész terjedelmében közöltük azon proclamatiot, melyet Napoleon a háboru alkalmából jónak látott a franczia nemzethez intézni. — E proclamatio megérdemli, hogy azzal különösebben foglalkozzunk, mert e férczelmény a leghivebben tükrözi vissza a világbéke megzavarójának álnézeteit, bár nem lehet megtagadni, hogy annak némely pontja egész leplezetlenül föltárja előttünk az államcsinek nagy mesterének lelkületességét s megbocsáthatlan lelkiismeretlenségét.

Különös figyelmet érdemel e proclamatio még azért is, mert az egyszersmind a német néphez van intézve, s azt is fejtegeti, hogy minő itéletet vár Napoleon kortársaitól.

A kiáltvány első pontjának igazsága mellett, maga Ausztria tanuskodhatik legjobban. „Poroszország, mely iránt mi az 1866-ki háboru alatt és óta a legbékülékenyebb érzülettel viseltettünk, — jóakaratunkat és figyelmünket nem vette figyelembe;“ mondja Napoleon. És ebben az egyben igaza van. — Franczia ország békülékenysége és türelme Poroszország iránt az 1866-ki háboru alatt mindenesetre rendkivüli volt. Ez tette Poroszországra nézve lehetővé azt, hogy nyugoti tartományaiból csapatait mind eltávolithatá, s a rajnamelléki erősségeket nehány honvédzászlóalj felügyelete alá bizhatá. Nemcsak lehetséges, hanem bizonyos, hogy Franczia ország ezen magaviselete a porosz részről tett csábító igéretek által feltételeztetett, s az is bizonyos hogy az 1865-ki biarritzi alkudozásokban a Spree melletti tanitvány tuljárt Szajna melletti nagy mesterének eszén.

Ez első pont és annak beismerése, hogy 66 óta Franczia ország neheztel Poroszországra, az egyedüli, mit a kiáltványban igaznak ismerünk el.

A kiáltvány többi pontja csupa valótlanság.

Nem áll az, mintha Franczia ország a legutóbbi peres kérdésben csak a legkisebb békülékenységet is mutatta volna. Mert alighogy Lipót herczeg jelöltségéről Párisban hirt vettek, Gramont és Ollivier a törvényhozó testületben oly hangon beszéltek, mintha Poroszország hadüzenet nélkül akarna betörni Franczia országba. Azon távirat, mely ez ülésről szólt, mindenki által sejtetni engedé azt, ami bekövetkezett, a háborut.

Az sem áll, hogy a franczia nép Poroszország magatartását sértésnek vette, s kivánta a háborut. A franczia nép nem óhajtja a háborut, hanem a békét, a szabadságot, s gazdászati, ipari és kereskedelmi viszonyainak azon kifejlődését, melynek a béke sine qua nonja. De Napoleonnak az ily esetben minden eszköz jó, hogy a franczia népet a harczi lelkesedésbe bele vigye. Nem egyéb a háboru a cäsarismusra nézve, mint biztonsági szelep, melyen az ellenzéki pártok szenvedélyei artalmatlanul elvezettetnek.

Telve van e kiáltvány szép, hatásra számitott szavakkal, hiszen annak, aki roszat, tudva roszat tesz, szépiteni kell a dolgot.

Már pedig hiába szépiti. Nincs oly szép szó, oly ékes szólás, mely a népek mészárszékre vezetését menthetné és szépithetné.

Ami még ezen kivül a kiáltványban áll, az mind az utolsó sorig méltó Napoleonhoz, méltó az eddig általa elkövetett államcsinekhez.

Azt állitja Napoleon, hogy nem Németország ellen visel háborut, melynek függetlenségét tiszteli s azt kivánja, hogy a germán népek sorsuk felett szabadon intézkedjenek. És hogy bebizonyitsa a német nép iránti jóindulatát, elárasztja hadaival s hadihajóival a Rajnamelléket és északi tengert, s jóindulatának majd a letarolt mezőkön fekvő hullák ezrei s füstölgő városok romjai lesznek bizonyitékai.

Keserü gúnykaczaj az egyedüli felelet, mit erre Németország adhat, s e jóindulat valóban méltó III. Napoleonhoz, ama véres hóditó unokaöcscséhez, kinek nevét Németországban még ma is mindenki gyülölettel emlegeti.

És mit kiván kiáltványában Napoleon? „Kezességet a francziák biztonságára nézve.“ Ebből világosan érthető, hogy Franczia ország csupán akkor érzi magát biztosnak, ha ő az egyedüli hatalmas állam Európában.

1859-ben Ausztria helyzete is fenyegető volt, mert Franczia ország Ausztriát az absolutismus tetőpontján hatalmasnak találta, — tehát meg kellett alázni. Ma Poroszországot találja erősnek s hatalmasnak, mi tehát aztán természetesebb, mint az, hogy most meg Poroszországon a megalázás sora.

Ez a tények logikája, legujabb kiadásban. . . .

Különben csak a legbékésebb czélból kezdte Napoleon ezen háborut, azon czélból, „hogy a népek valódi érdekeire alapitott tartós békét szerezzen!“ Napoleon mondja ezt, s igy el kell hinni, mert ő rendkivül becsületes ember. Ő még akkor is, ha kardot ránt, hü marad jelszavához: „A császárság a béke!“

Köszönjük az olyan békét, mely ezereknek vérébe, életébe és életboldogságába fog kerülni.

De nemcsak a béke áll a Napoleon által kibontott zászlón, hanem ugyanaz ez, mely a nagy forradalomban a civilisatori eszméket Európán át behordozá.“ És erre még Napoleon emlékezteti a világot!!

Szép és dicsteljes volt az 1789. év, mely az emberi jogokat hirdeté a szabadság evangeliumául, s a világ örökre hálára van ezért kötelezve a francziák iránt. De a forradalom gyümölcsét ugy Franczia országtól, mint Európától álnokul orozta el I. Napoleon.

Hiába törték szét a francziák békóikat, mert Bonaparte még sulyosabbakat rakott reájok, hiába reméltek a népek egy ideig békét és szabadságot, mert Napoleon rabszolgaságot akart, s azt csak a háboru által érhette el.

A békerontó átalmatlanná lett téve, s egy puszta szigeten végezé be átkos életét. — De családja örökölte nézeteit, s amidőn Franczia ország 1848-ban ismét példát mutatott a népeknek, hogy szabadságukat kivivják, ismét egy Bonaparte volt az, ki orozva meggyilkolta a szabadságot, s vér és hullákon keresztül emelkedett a trónra fel.

Az unokaöcs és nagybátya mindkettő felhasználta és aztán megtagadta a forradalmat, és ime III. Napoleon most, amidőn vérrel akarja elboritani a békének örvendő Európát, undok tette palástjául a forradalom nagy és dicső eszméit emlegeti, azon forradalomét, melynek ő nála Európában megrögzöttebb és félelmesebb ellensége nincs.

A franczia császár nem riad vissza áldozatainak véres árnyától, sem azon vallomástól, hogy ő a háborut óhajtotta és előidézte. A proclamatioban igazolja azt, amit már előbb Ollivier és Rouher elmondottak. Feleslegesnek tartja a tartózkodást, mert a kiáltvány szavai szerint biztos győzelmet remél, s a győzőnek mindent megbocsátanak. A csaták kimenetelét azonban senki nem ismeri, de ha az igaz ügy veszitene s neki a jelenkor megbocsátana is, legyen meggyőződve, hogy az utókor pálczát fog törni felette, s a német nép, melyet nyugalmas békéjéből az öldöklő csaták zajába erőszakolt, ép oly utálattal fogja emliteni nevét, mint nagybátyjáét.

És ha vesziteni talál?

Akkor meg vannak számlálva a Bonaparték uralkodásának napjai.

— **Andrássy Gy.** ministerelnök pár napra leutazik Pestre, az országgyülés elnapolása alkalmából, s azután ismét visszatér Bécsbe.

= **Közlekedési s szállitási ered. tudósitások.** A gabnaszállitás Lindau és Vorarlbergen át Svájczba ismét meg van engedve, mindazonáltal a küldeményeknek egyenesen valamely svájczi rendeltetéshelyre kell a fuvarlevélnek kiállitva lenni. A kocsikból a teher egyelőre egész Lindauig nem rakatik át. 2. A **Császár Ferdinánd éjszaki** vaspálya l. 7 31 számu vonataihoz Oderbergben, 7. 19. 31. számu vonataihoz Osviecimben a porosz vonatok **nem csatlakoznak**. Emiatt fogva a csatlakozó vonatokra sem menetjegyek nem adhatók, sem podgyász fel nem vehető. 3. Mindennemü teher szállitmányok, melyek egyenesen **Drezdába** adatnak fel, felvehetők és szállithatók. Drezdán tul további rendelkezésig semmi nemü szállitmány nem vehető fel.

— **Magyar sürgöny Napoleonnak.** Szatmárról megbizható forrásból a következő kuriozus értesitést vettük e hó 23-ról. Ma „egy zarándok“ aláirással ily tartalmu, magyar nyelven fogalmazott táviratot indittatott innen utba Napoleonhoz: „A pápa ő szentsége védelmére rendelt katonáit ki nem merje vonni Rómából, mert is tenek azt sok szorosan megfogná boszulni.“

Franczia-porosz háboru.

— Tegnapi táviratunkat annyiban helyre kell igazitanunk, a Wehrdennél történt csetepatéra nézve, hogy ez nem a Bréma melletti Werdennél, hanem a Saarlouis és Saarkrücken közti ut közepén, Poroszország trieri kerületében, a Saar folyó balpartján eső Wehrden kis falunál történt. Vasárnap reggel egy zászlóaljnyi franczia csapat megtámadta a Saar folyó hidját, de a Saarlouisban levő poroszörség által visszaveretett. Ugyancsak a francziák, kik ugyanazon kerületben Gerszveiler poroszfalut elfoglalták, megkisérlék a vasuti hidat hatalmukba keriteni, de hasonlókép visszaverettek. — E két csatározásnak nagy jelentőséget nem tulajdonithatunk.

A háborura vonatkozó egyéb eseményekről a következőket közöljük: Olaszország és Franczia ország között kötelező megállapodás létezik a kitört háboruban való tettleges részvételre vonatkozólag. Olaszország ily módon nyerte meg Rómát, s hir szerint hadseregét viszonszolgálat fejében Savoyán át Lyonba küldi, hol az egyesült franczia-olasz hadsereg parancsnokságát Palikao gróf veendi át. Savoyának egy része a Svájcz biztositására már régtől fogva semlegesnek nyilvánittatott, s ha a Svájcz az olasz csapatok átvonulását meggátolni akarná, Palikao hir szerint föl van hatalmazva az olasz hadseregnek fegyveres kézzel utat nyitni. Olaszország mintegy 150,000 katonát lesz képes Franczia ország dispositiójára bocsátani.

Türr olasz tábornok legujabb flórenczi utazását egy **franczia-olasz-osztrák** szövetséggel hozzák összeköttetésbe. Egy legujabb magánysürgöny szerint Vimercati gróf olasz diplomata érkezett Victor Emanuel megbizásából Bécsbe, hogy ajánlatokat tegyen a nevezett három hatalom között kötendő szövetségre. Az olasz cabinet főleg arra utal, hogy a délnémet államok belépése az actióba a háboru localisálását lehetetlenné tette, különben e hirnek valóságát nagyon kérdésesnek tartjuk.

Magán sürgönyök kétségtelenné teszik a franczia k előnyomulását a Közép-Rajnánál. Két nagyobb tömegben közeledtek Mannheim felé, mely heidelbergi hirek szerint azon veszélyben forog, hogy az ellenség hatalmába kerül. Az egyik hadtest Lauterburgból Worth, Mühlburg és Stollhafenen át megy előre és Rastadtot megkerülte. A francziák Selz és Stassburg között 22-én éjjel öt hidat vertek s ugy vitték át csapataikat a Rajnán. Kaiserslauternen át Speier felé törekszenek, e tájon azonban nem sokára valószinüleg összeütközés várható, mert a poroszok Mainzból és Darmstadtból nagy hadtömegeket küldöttek eléjök.

= **Kölnből** irják: Göben tábornok, a 6. és 7. hadtest parancsnoka 19-én indult táborkarával Trier felé. Másnap Herwarthtt v. Bittenfeld tábornok Montjoi és Prüm felé (az utóbbi a Mosel mellett fekszik, egyenlő távolságra Köln és Triertől.) A nevezett négy hadtestnek a kiadott parancs szerint ma 26-án kellendett megérkezni Prümbe, a rendeltetési helyre. A különben igen hallgatag Göben tábornok, ki igen sok érdemeket szerzett tiszt, Münsterből való távozása alkalmával következőkép nyilatkozott: „A francziák egyik sajátságossága, hogy a harczi szinjáték megkezdésére a legköltöibb tájakat keresik ki. A történelem szerint a legtöbb franczia háboru költői vidékeken kezdődött. Most a Rajna szép partján fog az elkezdődni. Bon! Harczra készen fognak találni bennünket.“

Ami a harczkészséget illeti, erre nézve csak azt jegyezzük meg, hogy Poroszországot háboru oly készületlenül mint ez, még nem találta. Több százezer gyutus puska van épen átalakitás és javitás alatt, s nyakra-főre, minden erő megfeszitésével dolgoznak azok használhatóvá tételén; azonban aligha 8 nap előtt elkészülhetnek azokkal. Nehány hét előtt a midőn még senki nem hitte a háborut a hadsereg lovai közül igen nagy mennyiséget kimustráltak, s az ez által előállott hiány nem fedeztetvén egyszerre, most a kormány a kimustrált lovakat kénytelen háromszoros áron megvásárolni. Egy ily ló ára most 350—400 tallérra rug. A tisztek a bevásárlás lassusága miatt panaszkodnak, s most a gazda közönséghez felhivás intéztetett a lovak elárusitása végett, s a legmagasabb árak igértetnek. A tartalékosok is lassan érkeznek be, s ezek felszerelése sem megy elég gyorsan. Azon ujonczok, kik csak novemberben gyakoroltattak volna be, — behivattak.

A Rajna vidéke Köln, Düsseldorf, Bonn, Koblenz körül egy nagy tábor. A lelkesedés és harczvágy e vidéken átalános. Komoly támadást franczia részről csak néhány nap mulva várnak. Az eddigi összeütközések csupán az előőrsök közt történtek.

= **Aachenből** irják a „M C.“-nek: Ipari és kereskedelmi viszonyaink a bekövetkezett háboru folytán valóban a nullponton állanak. Az üzletek itt egészen szünetelnek, a forgalom, közlekedés beszüntettetett, s a gyárosok csak azért dolgoztatnak, hogy legyen a gyármunkásoknak mit enniök. De ezeknek is nem sokára be kell szüntetni a munkát, mert nem lesz miből fizetni a munkásokat; már a királyi bank is podgyászol, s követni fogja a királyi kormányt, mely Mindenbe tétetett át. Essenben egy francziát a nép agyonvert, mert kémnek tartották. Az utczákat senki nem háborgatja, a minek a szigoru semlegesség kimondása az oka. Katonai engedélylevél nélkül senkinek — városából kiutazni nem szabad. Daczára e nagy lelkesedésnek és harczvágynak, a nép közt roppant félelem uralkodik, ugy félnek a francziáktól, mint a vadállatoktól.

= **Bécsi katonai körökben** igen kellemetlenül hatott a porosz királynak, Berlin városa képviselői előtt mondott beszédének azon pontja: „Két szerencsés háboruban a gyorsan nyert győzelmek elkényeztettek bennünket,“ a mi körülbelől azt teszi, hogy a kis Dánia hadserege a porosz király előtt ugy is ugyanazon fokon áll az osztrák hadsereggel.

A franczia hadsereg vezérei.

(U—i) A franczia hadsereg soha sem szükölködött jelesebbnél jelesebb hadvezérekben.

A jelen hadjáratban a rajnai hadseregnél, a lapok szerint a főhadvezérséget Napoleon venné át.

A laicusok őt „elméleti nagyság“-nak szeretik hinni, de ki a katonai tudományokban, hadászat és harczászatban jártas, ez állitásra kétkedve rázza fejét, mert az 1859-iki hadjárat mást látszott igazolni. Nem kevésbé katona ő, mint minő diplomata, — s ezt bizelgést nem ismerő katonai tekintélyek is rég elismerték felőle.

De eltekintve a francziák császárától, ki valószinüleg tábornokaira bizza a dolgok intézését, emlékezzünk néhány sorban azok felől, kik hivatvák a franczia hadsereg élén állva, a hadjáratra fő befolyást gyakorolni, s kikben a franczia nemzet leginkább bizik.

Első helyen áll ezek közt Mac-Mahon, Magenta herczege, Algir főhelytartója, kormányzója. Ez a császárral egyidős, tehát 62 éves. A legtöbb reményt ebben veti a franczia nép. Mac-Mahon már az afrikai hadjáratokban kitünteté magát, — jelesen Constantine bevételénél — s 18-ik szolgálati évében már altábornagy volt. — Ugyancsak az ő osztálya volt az, mely Sebastopol kulcsát — Malakoffot bevette. Magentánál ő döntő el a csatát oldaltámadással ép ugy mint a második porosz hadsereg Königrätznél. Solferinónál a csatatér központján küzdött ő sok szerencsével. Mac-Mahon, — ki egyszersmind Franczia ország marsalja — irodalmilag is nevezetes egyén. Ő irta az „Instructions pour les camp de Chalons“ czimü nagyon jeles szakmüvet. Mac-Mahon, ép oly ovatos, mint bátor és erélyes tábornok s kétségkivül ő játszandja a fő szerepet a franczia hadseregnél a jelen hadjáratban.

Második helyen jö Lebeuf, eddig hadügyér, Franczia ország marsalja, ki már 61 évfordulati napjának örvendhetett. Katonai pályáját mint tüzértiszt kezdte meg. 1837-től 1841-ig Algiérban tüntette ki magát. 1854-ben a keleti hadsereg tüzéri osztályánál tábornok főnök volt, 1859-ben az alpesi hadseregnél a tüzérség főparancsnoka volt s ugyanez évben a hatodik hadtest parancsnokává lett. Niel marsalnak különös kedvencze volt e tábornok s állitólag midőn halálos ágyán feküdt, ezt ajánlá Napoleon császárnak hadügyérül maga után. Lebeuf marsal nagyon értelmes hadvezér, s ugy látszik jelenben az északi hadsereg táborkari főnöke lesz.

A harmadik tekintély Bazaine, Franczia ország marsalja; most 59 éves. Nevét a mexicói hadjárat idejében gyakran lehete hallani. Jeles katona, ki az algiri és spanyol hadjáratokban tünteté ki magát s Sebastopol ostrománál nem csekély figyelmet ébresztett. 1863-ban Forey marsal után ő lett mexicói főparancsnok, mely tisztét 1867-ig viselte. Most ő a császári testőrség parancsnoka volt; — de közelebb hir szerint külön vezéri teendője lesz a hadjáratban.

Negyedik helyen emlegetik Canrobert et Franczia ország marsalját, ki már 61 évet hagyott maga után. — A dicsőség első babérjait Algierban nyerte. Az 1851 decz. 2-iki államcsiny után Párisban ő állitotta a csendet helyre, s ez érdemért osztálytábornoki rangra emelték. — Krimben Almánál egy sikerült rohammal ő vezette diadalra a szövetséges hadsereget. 1859-ben vitézül harczolt Olaszországban, azonban ott Niellei meghasonlásba jött s a császárnak kelle közlük közvetitőül, békebiróul föllépni.

Canrobert marsal Napoleonnak kiváló kegyencze, s ő is valamelyik hadtest vezényletével lesz megbizva. Vitéz katona és kitünő strategista.

Az ötödik jelesség Baraguay d'Hilliers, Franczia ország marsalja. 1854 ben ő volt a keleti tengeri hajóhad főparancsnoka, ki Bomarsund bevétele által kelte figyelmet maga iránt. 1868-ban az 5 dik hadtest parancsnoka volt; 1863-ban a chalonsi tábor főparancsnoka.

A hatodik: Trochu tábornok, az ujabb időkben sokat emlegetett egyéniség, kitünő, értelmes katona Három év előtt egy jeles müvével ébresztett közfigyelmet, melynek czime: „L' Armée fancais en 1867.“ mely 18 kiadást ért. Trochu tábornok, tagja volt ama katonai bizottmánynak is, melyet Napoleon császár a hadsereg u abb szervezése végett tanácskozásra szólitott fel. Szintén egy hadtestet szándékoznak vezényletére bizni.

A Rajna és a Rajnavölgy.

(🜂) Hüningentől Baselnél Lauterburgig, mintegy 22 és fél mértföldnyi vonal képezi Dél-Németországnak Franczia ország felöl eső határát. Felebb északnak szintén német tartományok képeznek határt.

A Rajna folyam e szerint valószinüleg olyan hosszan, a meddig az német partot mos, — tehát Baseltől Emmerichig, fő védelmi vonalát képezendi Poroszországnak a franczia sas ellen.

Miután a Rajna Baselnél észak felé fordul, s itt csak 375 lépésnyi szélességü, hirtelen kezd kiszélesedni s a Murg torkolatához közel már 3000 lépésnyi szélességet nyer; e körülmény mint szintén az, hogy Baseltől az Ill torkolatáig Strass-

---

TÁRCZA.

A Tuilleriák legujabb titkai.

Regényes történet.

Két kötetben irta **Chatterton William.**

(Folytatás.)

VI.

A titkos házasság.

Majd később vissza fogunk térni az olaszországi 1831. mártiusi eseményekre, s most ismét Bécset keressük fel, hogy megtudjuk, mennyire haladt a harmadik franczia küldött a herczeggel, s hogy a herczeg és Mária comtesse meghóditották-e egymást.

A mint már emlitettük S. gróf épen azon pillanatban érkezett leányával Bécsbe, a melyben T—ne vicomte a „vad ember“ fogadóba megszállott. A vicomte ur épen oly jól ismerte Bécset, mint elődje, s tudta, hogy hol találkozhatik leghamarabb a reichstatti herczeggel. A karinthiai kapui operaházba ment, hol csakhamar megpillantotta az ifjut, ki végett Bécsbe jött. Egy perczre sem vesztette el azt szeme elől, s észrevette, hogy az az első felvonás után az udvari páholyba ment, nagyatyjához a császárhoz, s azzal nehány szót váltva, ismét visszatért a földszintre. Bizonyosan valami szolgálatbeli közönyös ügyről lehetett szó, melyről a császárral beszélt, mert arczkifejezése mit sem változott. De a mint az előadásnak vége volt, a vicomte az utczára sietett, megleste, hogy hova fog a herczeg indulni, s ha egyedül megy-e el, s a mint ez utóbbit bekövetkezni látta, hirtelen utána ment, s a herczeg elébe kerülve, megszólitotta őt.

— Egy szót herczegem, — mondá őt tisztelteljesen üdvözölve.

— Ki ön? és mit akar?

— Én T—ne vicomte vagyok, s fenségeddel értekezni óhajtanék, ha megengedi.

— Lesz szives holnap lakásomon meglátogatni?

— Inkább ohajtanám egy olyan helyen, melyen minden megzavarástól és kihallgatástól biztositva lennénk.

— Jó, tehát holnap d. e. 11 órakor a Praterkörönd háta megett. Mindennap egyedül lovagolok oda.

Erre elváltak egymástól. A herczeg az udvari várkastélyba ment, hol nagyatyja Mária megjövetelét tudatta vele. Ennek atyját az államtanácsban fogják alkalmazni, mondá a császár, s a herczeg feltette magában, hogy kedvesét legközelebb meglátogatja. Az első látogatásokat leginkább este teszik, kivált midőn valaki hosszasabban akar időzni. Igy még volt ideje a herczegnek a vicomteval találkozni, mielőtt kedvesét látta volna.

Tizenegy órakor a mondott helyen volt, a körönd mögött, s a vicomteot már ott találta. Ez nem sok teketóriát csinált, hanem utazásának czélját közölte, s egyszersmind kérte őt, hogy minél gyorsabban határozza el magát, s szökjék meg vele. Minden készen áll a szökésre. Egy könnyü vitorlás csolnak áll a Dunán, melyen még az éj beállta előtt Pozsonyban lehetnek. Innen Magyarországon keresztül utaznának, hol nem kérnek utlevelet, s a hol sem távirda, sem rendőrség nincs, mi a felfedeztetést lehetővé tenné. Fiuméban egy franczia brigg vár reájok, s ez Marseillebe szállitja őket. Az ajánlat már épen azért mert kalandos, igen csábító volt, s a herczeg már-már ingadozott, de előbb Máriát akarta látni és vele beszélni, — de ezt nem mondá a vicomtenak, bár az eltalálta is azt.

— Herczegem, ha utazásunk előtt valami hölgyről van szó, igen félek, hogy ön annak szerelmeért atyjának trónját cserbe hagyandja.

— És ha most nem mennék, nem lenne késő, ha egy hónap, vagy negyed év mulva érkezném Párisba?

— Késő nem lesz az soha, ha csak ön komolyan akarja. De ez esetben kérem igérje meg, hogy semmihez nem fog kezdeni, mielőtt azt velem közlené, még olyasmihez sem, a mi valami szerelmi ügyre vonatkozik; én talán nagyobb hasznára lehetnék önnek ebben is, mint eddigi barátai, kiket Metternich mind megvesztegetett.

— Igaza van önnek, én is azt hiszem, hogy nekem egyetlen jó barátom sincs itt; nekem már csak Francziaországban vannak barátaim.

A herczeg perczről perczre bizalmasabb lett a vicomte iránt, s belátta, hogy mindenben rábizhatja magát annak vezetésére. Ez mindenesetre jobban szerette volna, ha a herczeg az ő első ajánlatát fogadja el, s mindjárt menekül vele, de hogy tartós befolyást nyerhessen felette, arra nézve épen helyesnek találta, ha kissé meghagyta saját akaratát.

Egészen helyesen számitott, mert rövid időn a legbensőbb barátság fejlődött ki közöttök. A herczeg kedvesét is bemutatta a vicomtenak, s igy kétszeres hatalmat adott annak kezebe, hogy az rajta közvetlenül és közvetve is uralkodjék.

Hogy a herczeg a vicomtenak még inkább hatalmában legyen, ez utóbbi Mária megbizottja és szövetségese lőn. Véd- és dacszövetséget kötöttek egymással. Mária nem kivánt kevesebbet a vicomtetól, mint azt, venné rá a herczeget, hogy őt oltárhoz vezesse, s ő pedig megigérte, hogy mihelyt ez megtörténik rábeszéli a herczeget az elutazásra, és hogy a házasság a herczeget ne akadályozza, megigérték egymásnak, hogy titokban tartandják azt.

A herczeg annyira szerelmes volt Máriába, hogy a midőn a vicomte a titkos házasság ajánlatát tette neki, majdnem megzavarodott örömében, de nem hitte, hogy az Bécsben kivihető legyen, mert az ily esetésnek felelősségét ott egy lelkész sem fogná magára vállalni.

— Kisértsük meg, mondá a vicomte mosolyogva, s megindult, hogy egy ily papot találjon. Különben már minden el volt végezve a comtessel, ki megvallotta a vicomtenak, hogy ő kettős játékot játszik, és Metternich azon biztos meggyőződésben él, hogy ő vele tart, s a herczeget Bécshez fogja lánczolni. Igy tehát neki a kormánytól nincs mit félnie, ha kedvesével titokban megesküszik, sőt a titkos házasságot a kormány, a mennyire lehetséges, bizonyosan elő fogja segiteni.

Ekkor a vicomte a bécsi külvárosok egyik papjához fordult, s a mint ez a bécsi rendőrfőnöknél Szedlnitzkynél kérdést tett, ha szabad-e ezen esketést eszközölnie, az volt a felelet: „Ha az egyházi törvények szerinti felelősséget magára vállalhatja, senkinek semmi kifogása az ellen.“

Az esketés aztán egy ködös decznemberi estén a Wieden egyik templomában megtörtént, s azon házasság nem volt morganaticus, miután a herczeg jegyesének jobb kezét nyujtotta. Az esketésnél tanuképen T—ne vicomte, és a herczeg egy másik bensö barátja S—g Fridrich herczeg voltak jelen.

Az esketés alatt egy rosz jelentőségü esemény adta magát elő: a mint a menyasszony a vőlegénynek a gyürüt átnyujtotta, annyira reszketett a keze, hogy a gyürüt elejtette, s az elgurult. A mint megtalálták és felvették, a gyürü középen el volt pattanva.

(Folyt köv).

burghoz közel a szigetek bokrokkal és erdőkkel boritvák, neheziti a part védelmét s az átkelni törekvő ellenség föltartóztatását.

A Rajna mélysége közép vizállást számitva Baseltól Strassburgig 3–12 láb közt változik, Strassburg és Mainz közt a mélység 5—24 lábnyi folyása átalán véve csöndes és mérsékelt. Állóhidak rajta: Baselnél Kehl-Strassburgnál (ez felvetetett) Mannheimnál (vasuti és hajóhidak, 43 dereglye,) Mainznál (vasuti, hajóhidak s 49 dereglye,) Hajó- illetőleg repülő hidak vannak Hüningennél, Breisachnál, Reinau, Plittersdorf, Germersheim, Philippsburg, Speyer, Worms, és Oppenheimnál.

Franczia részről a Rajna a strassburgi nagy erőd és Lauterburg által közvetlenül, Uj-Breisach és Weissenburg által közvetve védelmeztetik.

A jobb parton fél mértföldnyi távolban terül a nagy rastatti erőd. Azonkivül Germersheimnál és Mainznál két parti erőd van épitve.

A Rajna mindkét partján, mintegy 2–3 mértföldnyi szélességben termékeny lapály terül, mely jobb felől a Schwarz- és Odenwalddal, balról a Vogesekkel határos.

A legelőnyösebb átmeneti pontok: Hüningen, Breisach, Strassburg-Kehl, Selz, Lauterburg, Germersheim, Mannheim, Speyer és Worms.

A Rajna szélessége Mainz és Bingennél 900—1500 lépésnyi. Kölnnél 625, és Düsseldorfnál 200—500 lépésnyi

A mélység 5–26 láb közt változik.

A folyam át van hidalva Coblencznél, Köln-, Düsseldorf, Rheinhausen és Weselnél. Hidasok pedig: Neuwiednél, Linz-Krippénél, Königswinter, Bonn, Hann, Nerdingen, Orsoy, Bank: Rees és Emmerichnél. Jobbról ömölnek a Rajnába a Lahn, Sieg, Ruhr és Lippe; balfelől a Nahel és Mosel. Utóbb emlitettek közül az első nevezetes azért, mert előnyomulási vonalt képez Bingen és Mainz felé, utóbbi pedig, mert az ott emelkedő hegyes tájakkal jelentékeny hadmüveleti akadályt képez. A Mosel máskép is jelentékeny előnyöket szolgáltat a francziáknak a Coblenzre irányuló támadásnál.

Toultól kezdve a folyam hajózható, s Metztől lefelé gőzösökön a francziák szállitásaikat gyorsan és kényelmesen eszközölhetik Metz és Thionvilletől. E vonalban is mindkétfelől a part mellett országut és vasutvonal.

Kedvező átkelési hely még a hidakon kivül Caub is.

Mannheimtól lefelé a Rajna, gőzösöket is megbir, melyek háboru alkalmával a védelmezésnél nagy szolgálatokat tehetnek.

Ujdonságok.

* **Azon nagyobbszerü sikkasztásra** nézve, miről tegnap lapunk bezárásakor értesültünk s legujabb rovatunkban rövid közlést hoztunk, a következő részleteket közölhetjük:

Pénzügyigazgató Halmágyi Lipót, hivatalos körutjából visszatérvén, nyomára jött, hogy Bringman Vilmos adóhivatali kezelőtiszt, számvevőileg átvizsgálni kellett megrendelési ivek nélkül, utólagosan több izben fizetett be eladott dohánykészletekért különböző összegeket az adóhivatalhoz; — holott szabály szerint a megrendelt készletek mindig csak azok árának előlegesen a pénztárba befizetése mellett s a nyugta átvételével szolgáltathatók ki. E szabálytalan eljárás gyanura adván okot, az igazgató az általa tett nyomozás folytán e ténynek valóságáról meggyőződött, s a kincstári dohányraktárban azonnal az anyagleltározáshoz fogatott. — Miből kitünt, hogy Bringman, az eddig tudva levő adatok szerint **20,500** ft erejéig több dohány s szivarkészletet szolgáltatott ki, mint a mennyiért a pénz befizettetett a pénztárba, s igy 20,500 ft. értékü hiány van a raktárban. Hogy nem jönnek-e többnek nyomára, nem tudhatni. Csodálatos, hogy a scontrirozás, s anyagkészlet összehasonlitás, a mint halljuk, több izben szabályosan megtörtént, s mégis ily nagy sikkasztás hajtathatott végre. Alkalmasint a scontrirozás volt hiányos, vagy rosz szándékból, vagy mulasztásból. — A mint tegnap közlők, Steiner a főbérlő megbizottja, és Bringman le vannak tartóztatva. A főbérlőnek Löwnek vagyonát is lezárolták Váradon. Bringman egy szót sem tud magyarul, s igy azon rendszer maradványából való, melynek hivatalnokait a bécsi kormány kedvéért jónak látták megtartani, hazánkfiai mellőzésével!

* **A ref. egyháztanács** vasárnapi ülésében a gazdászati, növelési és ispotályi bizottmányok megalakultak, nagyobb részt a tavalyi mód szerint, oly hozzáadással, hogy az ujonan belépett egyháztanácsosok beosztattak, s ha egyik vagy másik tag azon bizottmányból másba akarná magát áttétetni, a melybe beosztatott, erre az alkalom fenhagyatott. — A többi állandó küldöttség is kineveztetett, jelesen az egyházkerületi és egyházvidéki közgyülésekre, valamint az ösztöndijak odaitélésére nézve. Végre üdvös intézkedések tétettek az elemi iskolák minél gyakoribb meglátogatása iránt.

* **A debreczeni dalegylet** holnap jul. hó 27-iknapján délután 6 órakor választmányi gyülést tart. Az elnökség. Tárgy: zászlószentelési ünnepély.

* **Sz. Nagy Károly**, a dalárda tevékeny aleln. vasárnap a Telegdy Lajosné temetésén roszul lett, s azóta folytonosan beteg, s betegségi állapota komolyabb aggodalmakra ad alkalmat.

* **Zengey Jánosné** asszony leánynöveldéjében a vizsgák ma d. e. 8 órakor vették kezdetüket, s holnap d. e. is folytattatni fognak Részletes tudósitással e valóban kitünő eredményt felmutató vizsgáról majd holnapi lapunkban szolgálunk.

* **Antalffy Lajosból minden kitelik.** E vállalkozó szellemü ember, mint általánosan tudva van, a mult évben egyszerre három üzletet vezetett. Volt fodrászboltja, szivarkereskedése és óraraktára. Ma pedig a dohánytőzsben történt zavarok folytán a pénzügyi igazgatóság által a főtrafik ideiglenes vezetésére szóllittatott fel. Elvállalta, s hisszük, hogy közmegelégedésre meg is felel neki.

* **A holnapi városi közgyülésen** fog betöltetni a Kerekes József lemondása folytán megürült városi főjegyzői állomás.

* **Az érettségi vizsgák** ref. főiskolánkban tegnap bevégeztettek; a VIII-ik osztálybeliek csaknem mindnyáján — 97-en — bocsáttattak szerencsét próbálni, de közülök 11 ifju nem találtatott elég érettnek.

* **Az epreskerti próféta.** Ismeretes, városunkban már régibb idő óta bizonyos Zoványi nevü ember, ki epreskerti remete-lakában tulvilági eszmékről szokott ábrándozni. Ő ugyanis azt hiszi és vallja magáról, hogy isten küldte e földre az „igaz vallás" hirdetése végett s a „tévelygő emberiség" megtéritésére. Ezen öntudattal egy időben meg is kezdte predikálni agyrémeit, a nép különböző osztálya tódult hozzá, hogy hallgathassa ezen ujkori prófétát; legtöbben csak kiváncsiságból mentek oda, de az ábrándozónak mégis sikerült nehány öreg asszonyt vallására téritení; hitelvei majdnem ugyanazok, melyek az alföldi nazarénusokéi, s már pár évvel ezelőtt kezdett is nálunk szárnyalni a hir, hogy e felekezet rendszeresen akar megalakulni. Hanem Zoványi még tovább megy, ő magát valóban „csalhatatlan"-nak képzeli, s erősen hiszi, hogy tudja a jövendőt, s jóslatai okvetlenül beteljesednek. — Nekünk ma volt először alkalmunk hallani a hirhedt próféta igéit, midőn a körébe gyült kiváncsi népnek hirdette, hogy ő már évek előtt megjóslá a franczia-porosz háborut, s hogy beszédének nagyobb nyomatékot adjon, kiterjeszti figyelmét a jövőre nézve is, s bibliai irálylyal előadá: mi fog e zavarból kifejlődni? — Ő neki — ugymond — isten, álmában mindezeket kijelenté. Megjegyzendő, hogy Zoványi álomlátásaiban véli rejleni — csalhatatlanságát.

— **A szalonnának** kicsinyben, kereskedők és szatócsok által árulhatása kérdését a tanács legközelebb azon helyes nézpontból fogta fel s intézte el, hogy e tekintetben sem engedélyre sem más gátló rendszabály életbeléptetésére szükség nincs. Csupán a kapitányi hivatalnál egyszerü bejelentés kivántatik meg.

— **Sürgönyforgalom** jul. 25-én a helybeli m. k. főtávirdai állomáson. A pénztárnál felvétetett sürgöny 93, megérkezett és kézbesitetett 91, felvett 213, kiadatott 213 darab, összesen 610.

Dobrovszky.

— **Meghaltak.** Jul 18. Kriskkó József l. Zsuzs. 10 hón. hasmenés, jul. 22. Szollár József 57 é. tüdőlob, ku. Kis András f. István 9 hón. hasmenés, pu. Telegdi K. Lajosné Czapó Jozefa 42 é. sorv.láz, pfiu. Szendrei Ferenczné Kaszás Mária 54 é. sorv.láz, jul. 23. csu. Daku József f. István 11 hón. hasmenés, pfiu. Medgyesi István 45 é. paizsmirigylob, jul. 24. vargau. Nyilas János 30 é. szerencsétlenségből fegyver által, pu. Tóth Sándor l. Jul. 6 het. hasmenés, csu. Kerekjártó János f. János 6 het. bellob, jul. 25. Kúpás Ferencz 56 é. gumókór. pu. Aszalai József f. Lajos 3 é. tüdővész.

Országgyülési értesitő.

A képviselőház ülése jul. 25-én.

Elnök Somssich.

A kormány részéről jelen voltak: Szlávy, Gorove.

Brogyányi Vincze interpellatiót intéz az igazságügyi ministerhez: Van-e tudomása, hogy Jordán, pestmegyei főszolgabiró Takács Mihály tiszttartót és birtokost minden előleges vizsgálat nélkül lealázó módon fegyveres pandurokkal befogatta? Ha van, keszül e nyomatékosan intézkedni, hogy ezen törvénytelen eljárás iránt a vizsgálat megindittassék? és végül fog-e intézkedni, hogy a Takács elleni vizsgálat Jordán főszolgabiró, Takács személyes ellenségének kezéből kivétessék, és hogy Jordán megbüntettessék.

Patrubány Gergely benyujtja a budapesti orvosi egylet kérvényét, melyben kérik, hogy a köztörvényhatóságokról szóló törvényjavaslat 65. §-ában oly módositás tétessék, mely szerint az orvosi állomások választás, nem pedig kinevezés utján töltessenek be.

Házmán Ferencz benyujtja Buda város ajánlatát, mely szerint a város kész a polytechnikum számára a Dunaparton 1200☐ öl telket átengedni.

Rudics Ferencz b. benyujtja egy ev. lelkész kérvényét, melyben engedélyt kér, hogy Paulini Tóth Vilmos ellen becsületsértési és rágalmazási ügyben sajtópert indithasson.

Szakácsy Dániel interpellatiót intéz az igazságügyministerhez a szepesi káptalannak Ó-Liszka városa ellen folytatott urbéri peres ügyében.

Bobory Károly napirendre kivánja tüzetni azon régebben beadott inditványát, mely szerint azon képviselők, kik főrendiházi tagsággal járó méltóságra neveztettek ki, lemondjanak képviselői állomásukról. Ezenkivül interpellatiót intéz a ministerelnökhöz aziránt: vajon a kormány által kinevezett u. n. választott püspökök kapnak-e a főrendiházba meghivót?

A napirendre tüzés iránti kérelem elejtetik.

Szlávy József válaszol Ciótta János és társainak a tengeri kereskedelem megóvása érdekében hozzá intézett interpellatiójára. Válasza abból áll, hogy a berlini és párisi osztrák-magyar követek utasittattak, hogy e tekintetben a kellő lépéseket megtegyék.

Gorove válaszol Szaplonczay Józsefnek a debreczen-szatmár-szigeti vasut kiépitése iránt hozzá intézett interpellatiójára: Igenis a kormánynak van szándéka e vasut sietős kiépitése iránt intézkedni. Törvényjavaslatot fog beterjeszteni a kiépitési határidő meghosszabbitása iránt, mert a határidő meghosszabbitása, mint maga a képviselő is tudhatja, csakugyan szükségessé vált a vasutnak a Tisza egyik partjáról a másikra való áthelyezése által s a sóbányák érdekében; de addig is dominisztrationális uton a kormány saját közegei által be fogja járatni a vasutat és ezen jelentése alapján fogja itélni, mennyi halasztási idő adható meg a vasuttársaságnak. Ugyanakkor a kormány be fogja terjeszteni a beczikkelyezendő engedélyokmányt is.

Szaplonczay József több kérdést intéz a ministerhez s többek között azt, hogy a marmarosi vasut rovására ne adjon előnyt a csapszerencsi vasutnak.

Ordódy Pál előadó jelenti, hogy Lázár Ádám képviselő igazoltatott.

A ház napirendre tér és folytatja a municipális tjavaslat tárgyalását.

A javaslat szövege az 56. §-tól a 64-ig, tehát az 5-ik fejezetig elfogadtatik Perczel Bélának az 58. §. m) pontjához ajánlott ezen toldalékával: „és elfogadja (t.i. csendőröknek) különös tekintettel a kiszolgált katonákra és honvédekre a törvényhatósági szolgákat, kik ha hiven teljesitik kötelességüket, élethossziglan alkalmaztatnak."

Az 5-ik fejezetből a 95. § Pulszki azon módositásával fogadtatik el, hogy az orvosok és állátorvosok is választassanak; — Szentpály a mérnököket is választatni óhajtja. Elfogadtatik.

A 66. §. marad a szerkezetben.

A 67. §-ból Ürményi inditványa folytán ugy fogadtatik el, hogy az alispántól s polgármestertől jogi képzettség bizonyitása ne kivántassék.

A 68. §-hoz három módositás adatik be, (Szaplonczay, Ürményi, Almássy S.), mindenik elvettetik. Marad a szerkezet.

69—72. §§. maradnak.

A 6. fejezet (a bizottsági tagok és tisztviselők felelősségéről) 73–87. §§-ai maradnak változatlanul; elfogadtatik a 88. §. is, Gubodi ugyan felszólalt a nagyobb mezővárosok érdekében.

Ezzel a tárgyalás véget ért Végszavazás holnap 10 órakor délelőtt.

Fővárosi értesitő.

** A dalárünnepélyben való részvét és közreműködésre eddig 1140 dalár jelentkezett.

** Liszt Ferencz Pestre érkezése nem történt meg, mint ahogy azt régebben irtuk volt, hanem a zenekirály csak e hó 26- vagy 27-én jő a fővárosba, honnan pár napi mulatás után Szegszárdra utazik s csak a dalárünnepélyt megelőző napokban tér ismét vissza. Hazájában való maradása pedig egész késő őszig, vagy talán még továbbbra is ki fog terjedni.

** Millo román szintársulata, mely jelenleg Erdélyben müködik, Pestre is felrándul nehány előadást tartani, de hogy hol? arról még hallgat a krónika.

Legujabb.

— Magyar belügyministerem előterjesztése folytán Tisza Lajos, Biharmegye főispánját ezen állásától, hü és buzgó szolgálatainak elismerése mellett, saját kérelmére felmentem.

Kelt Laxenburgban, 1870. jul. 23-án.

Ferencz József, s. k.

Rajner Pál, s. k.

— Saarbrücken, jul. 25. Forbachnál egy franczia hadosztály áll. 24-kén Gersweilernél csetépaté volt. A francziák 10 ember veszteséggel vonultak vissza. Porosz részről semmi veszteség. A gyutüs fegyver jónak bizonyul a Chassepot fegyverrel szemben. Öt franczia szökevény jelenté magát a porosz előőrsöknél.

— Bécs, jul. 25. A porosz főtáborkar csak csütörtökön indul Mainzba. Napoleon is az nap indul. A két ellenséges hadsereg strategiai felállitása aug. 3-dika előtt alig lesz bevégezve. Francziaország és Poroszország megtilták a harczi hirek távirati közlését a külfölddel. Innen van, hogy semmit sem tudni a harcztérről.

— Páris, jul. 25. A „Journal Officiel" közli Treilhardnak washingtoni franczia követté kineveztetését.

— Páris, jul. 25. Hivatalosan közöltetik, hogy Francziaország az 1856-ki tengeri törvény szabványainak nyilatkozatát lelkiismeretesen figyelemben fogja tartani, még az ellenséges tulajdonnak spanyol vagy amerikai hajókon szállitása esetében is, habár spanyolország és Amerika nem járultak hozzá a nevezett deklaratióhoz.

— Páris, jul. 25. A hadügyminister elrendelte, hogy a Páris körül lévő várművek védelmi állapotba helyeztessenek.

— Washington, jul 24. A newyorki osztrák főconsul gutaütés következtében az utczán halva rogyott össze.

— Bécs, jul. 25. A „Presse"-nek egy kopenhágai távirata jelenti, hogy a jüttlandi nyugoti partokon sok gőzöst láttak; azt tartják, hogy azok a franczia flottához tartoznak.

— Berlin, jul. 25. A mai „Norddeutsche Ztg." megczáfolja hg. Gramontnak jul. 21-ki sürgönyét, a mennyiben kiemeli, hogy Hohenzollern hg. egy f. évi jan. 17-kén kelt irattal kinálatott meg a spanyol trónnal; ennélfogva az 1869. mart. beszélgetések, — melyek alkalmával számos trónjelöltségi inditványok hozzattak fel, köztük a Frigyes Károly hgre vonatkozó is, semmiféle vonatkozással sem lehettek a spanyol trónnak Hohenzollern hg. részére felajánlásával.

— Stockholmból jelentik, hogy a ministerium azt határozá, miszerint Svéd- és Norvégország teljesen semlegesek maradnak.

— Madrid, jul. 25. Ma kelle a carlista fölkelésnek megkezdődnie. Másrészről állitják, hogy a fölkelés elhalasztatott, mivel Don Carlos a franczia hadseregben szolgálatot akart vállalni, a mit azonban a császár nem fogadott el. A carlista főnökök Don Carlos testvérét akarják trónkövetelőül felléptetni.

Közgazdászat.

(E.) Debreczen, jul. 26. Hetivásárunk az aratási munkáláshoz mérten elég népes volt, elég mennyiségü életfélét szállitottak, de leginkább az uj rozs és árpa képezte a többletet, a vásárlási kedv középszerünek mutatkozott, a forgalmi árak következők, köblönkint ó buza 8—8 ft 80 kr. uj kétszeres 6—7 ft, uj rozs 4 ft 80—5 ft, árpa 3 ft 40—60 kr, tengeri 6 ft.

A szalonna ára emelkedett. 29—30 ft 50 kr.

Nyers bőrt sokat hoztak, a korábbi árak árak mellett kelendő volt: tehénbőr, könnyebb 25—26 ft, nehezebb 27—28 ft, helybeli székbőr 27—29 ft. A készbőr ára javult 2—3 frtal, mivel ma több vidékiek vásárolták e czikket.

Az idő még folytonosan szeles, s váltóztatva felhős, majd napfényes, esésre [illegible].

Bécsi tőzsde, jul. 26. Cs. arany 6.25. ezüst 133.25

Felelős szerk. s kiadótulajd. **Oláh Károly.**

Szerkesztőtárs: **Borostyáni Nándor.**

HIRDETÉSEK.

Bőrkereskedéshez egy társ kerestetik. A kereskedés Debreczenben a piaczon van. Értesitést ad e lapok kiadóhivatala, a hol e tárgyra vonatkozó levelek is elfogadtatnak. 288. 1—3

Eladó, vagy bérbeadó nagyobbszerü ház. Debreczenben a Széchenyi-utczán 1804. sz. a. ház, mely tartalmaz **14 szobát, 3 előszobát, 4 konyhát,** szép nagy udvarral s angol kerttel együtt, **szabad kézből eladó,** vagy **fogadóul, mulatóhelyül 1871.** évi pünkösttől fogva bérbeadandó. Értekezhetni a bent lakó tulajdonossal. 287. 1—6

Árverési hirdetmény. A debreczeni kir. váltótörvényszéknek f. évi május 23-án 3921. sz. a. kelt végzése folytán ezennel közhirré tétetik, miként Wein Dániel mint felperes részére Kurländer S. M. mint alperestől 500 frt váltói tartozás s járulékai erejéig lefoglalt ingóságok, nevezetesen: **arany-ezüst-nemüek, butorok stb.** nevezett alperesnek helybeli hatvanutczai lakásán folyó évi ***augusztus 8-ik napján*** d. e. **9** órakor nyilvános árverés utján készpénz fizetés mellett el fognak adatni. Mire a venni kivánók meghivatnak. Debreczen, julius 19. 1870. ***Mocsy József,*** vtszéki kik. végrehajtó. 281. 3—3

Mein — das echte — **RESTITUTIONS-FLUID.** Wer dasselbe **unverfälscht** zu haben wünscht, wende sich an **mich selbst,** oder an Herrn **Gustav Ullrich** in **Wien,** Judenplatz 9. Preis: 1/1 Kiste, 12 Flaschen, 20 fl., 1/2 Kiste, 6 Fl., 10½ fl., 1/4 Kiste, 3 Fl., 5½ fl. **CARL SIMON,** Thierarzt, Erfinder des Restitutions-Fluids und Gründer der Fluid-Heilmethode. Wien, III. Bez., Löwengasse 37 A. Das k. k. privil. Fluid des Hrn. **Fr. Joh. Kwizda,** Apotheker in Korneuburg, Ph. Barth in Wien, sowie alle andere — solcher Herren —, sind nur Nachahmungen meines Restitutions-Fluids.

A valódi gyógyfolyadék (Restitutions-Fluid) csak nálam, általam kapható hamisitatlan állapotban, és **Ullrich Gusztávnál** Bécsben, Judenplatz 9. sz. **Árak:** 1 láda 12 palaczkkal 20 frt, 1/2 láda 6 palaczk 10½ ft, 1/4 láda 3 palaczkkal 5½ ft. **Simon Károly** állatorvos, a gyógyfolyadék föltalálója, s a folyadék gyógymód alapitója. Bécs, Bezirk III. Löwengasse 37. szám. A Kwizda-féle korneuburgi szabad gyógyfolyadék, valamint a bécsi Barthféle s a többi ilyenek, mind csak az én gyógyfolyadékomnak utánzásai. 271. 5—15

Szekérkenőcs és **gépolajat** jó minőségben jutányos áron ajánl **Geréby és Hannig.** 215. 15—

Egy képzett nő, a ki mind a háztartásban, mind a gazdasszonykodásban jártas, ajánlja magát **segédgazdasszonynak** akár falura, akár helyben. Értekezhetni felőle nagypéterfián 961. sz. háznál. 286. 1—1

Korcsmák bérbeadása.

A csabai korcsmák összesitése itéletileg elrendeltetvén, azok f. évi ***augusztus 1-ső napján,*** és ha az árverés ekkor nem sikerülne, ***augusztus 15-ik napján,*** mindenkor d. e. ***10 órakor*** fognak árvereltetni Csabán a helység házánál. Mikorra s azok, kik bérleni szándékoznak, azok a kiirt határidőre meghivatnak.

Megjegyeztetik, hogy ezen helység, az utasokra nézve Borsodmegyében, a leghasználtabb állomáshely. Hogy itt ezelőtt a korcsmáltatás 42 helyiségben gyakoroltatott. Hogy jövendőre csak 9 helyiségben fog gyakoroltathatni. Hogy azokhoz a Veresrák nevü korcsma is hozzá adatik. — Hogy a bérlet ***szeptember 1-ső napján*** kezdetik és ***3 évre*** adatik ki Hogy a korcsmáltatáshoz a birtokosság részéről 5 helyiség adatik, a többi 4 helyiség pedig a bérlő által fog tetszése szerint választandó helyen kibéreltetni. A bérlési feltételek pedig

Bárczay Miklós urnál Csabán és Horváth Antal urnál

Miskolczon lesznek megtekinthetők. 279. 3—3

A DEBRECZENI IPAR és KERESKEDELMI BANK

vesz és **elád** mindennemü **állampapirokat, ipartársulati részvényeket, elsőbbségi kötvényeket, szelvényeket. arany** és **ezüstpénzt.** 188.19 – 58

Elád sorsjegyeket részletfizetésre,

szervez a legkedveltebb magyar és osztrák sorsjegyekre **játéktársaságokat, ajánltatik:**

Hitelintézeti sorsjegy, évenkint 4 huzással, 250,000, 200,000, 50,000, 40,000 frt főbb nyereménynyel, **12 ft vagy 10 ft**

1864. államsorsjegy, évenkint 5 huzással, 250,000, 220,000, 200,000 frt főbb nyereménynyel, **10 vagy 8 ft**

havonkénti részletfizetés mellett,

ugy egyes darabonkint, mint társaságban 10 darabra.

Debreczen. 1870. Nyomatott a város könyvnyomdájában.